

Barátom

A Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség
Havilapja

Az ima ereje

Beteglátogatások alkalmával sokszor hallom kedves, idős, beteg testvéreim kétélyben megfogalmazott panaszát: Atya, nem tudok imádkozni. Ilyenkor előszeretettel kínálom számukra Szent Pál apostol imádsággal kapcsolatos tanítását a római levélből: *„Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal.”* (Róm 8,26)

Fotó: Merlás Tibor

Milyen nagyszerű Szent Pál apostol pedagógiai módszere! Ne félj, ha nem tudsz imádkozni, vállald gyöngeségeidet és akkor a Lélek segítségedre siet.

„Az imádság az új szív élete. Minden percben éltetnie kell minket.” – fogalmaz a Katolikus Egyház Katekizmusa az imádsággal kapcsolatosan. Katekizmusunk újszerű megfogalmazása az imádságról számomra azt üzeni, hogy amint szívünk állandóan lüktet, úgy az imádság is szüntelen hozzátartozik életünkhöz.

Mit jelent számomra az imádság? Hadd válaszoljak erre a kérdésre gyermekkorom eleven tapasztalatával, ahogyan édesanyám megtanított imádkozni. Határozottan emlékszem arra, hogy először az esti imákra tanított meg. Estére eléggé elfáradtam ugyan, de imádság nélkül nem lehetett lefeküdni, hozzá tartozott a nap lezárásához. Az igazság az, hogy vártam is a közös imádságot. Aztán pedig, ahogyan teltek az évek, egyre többet „tanultam” az imáról. *(folyt. 8. old.)*

Szerkesztők:
Danka Erika,
Pataki Noémi, Schultheis Éva,
Székely Enikő, Takács Gabriella, Tóth Márta

Kiadó:
Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Számla: LB-BW Bank

Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186-Stuttgart
Tel: +49 / 711 - 236 91 90, Fax: +49 / 711-236 73 93

E-mail: mission@stuttgarter-katolikusok.de

Honlap: www.stuttgarter-katolikusok.de

Facebook: Stuttgarter Katolikusok

Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde

IBAN DE63 600 501 01 000 46 46 192 BIC SOLADEST600

Az ima hangjai

Azon a reggelen a ki nem mondott szavak befelé törtek utat bennem. Uram nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, elég, ha egy szóval mondd és meggyógyul az apám... De ha nem akarsz, ne hallgasd meg szavam... Fájt a távolság, fájt, hogy nem jött egyetlen értelmes gondolat, csak ezt az egy röpfohászt mondogattam munkába menet, buszon és gyalogosan, makacsul, mint aki az utolsó szalmaszálba kapaszkodik. Alig egy óra múlva rádöbbenhettem az ima erejére. Amikor a lányom elrebegette a hírt, hogy apám örök álmora szenderült, minden fájdalom mellett, óriásira duzzadt bennem a hála. A Mennyei Atya jót állt érte és értem. Mivel érdemeltem? Hiszen szavak helyett csak nehéz hallgatásom mondta ki a bajt. Némaságom csendjébe kopogott. Halkan adta számba a szavakat, nem számított, hogy tőlem várta, Ő emelt mégis magához...

Fotó: Schultheis Éva

Az imádság folyamata számomra kegyelmi állapot. Isten és ember találkozásának legelső pillanatában a teremtett lény ösztönösen égre tekint, felismeri a jelet és leborul: „*Ó, Uram, nem bírom rimbe kovácsolni dicsőségedet*”... Még nem képes szavakba önteni, de érzi, hogy mindez értelmét túlhaladó transzcendencia. Imádsága mély imádat, benne gyökerezik az ősbizalom, melynek hiányában saját létünk is ingadozik. Ezen a köldökzinóron át kapcsolódunk az Atyához és a világhoz. Ezért kéri József Attila csodás versében: *“Uram ajándékozz meg csekélyke magammal engem”*

Jól működő bizalmi kapcsolatok alapja a beszélgetés. Istennel pontosan ugyanígy van. Szükségünk van a kommunikációra, ezáltal érthetjük meg egymás szándékait. A Szentlélek indít, sőt imádkozik bennünk, mi pedig, ha akadozva is, de hozzáfogunk. Mondjuk egyre bátrabban. A közvetlenség hangján szólunk, mintha csak önmagunkkal beszélgetnénk. Lassacskán kialakul egy misztikus párbeszéd. Egymást hordozzuk szellemi-lelki egységben, ahol igazából már nem az a fontos, hogy mi mit mondunk, hanem, hogy Isten mit válaszol nekünk. Legyen imánk kötött, rózsafüzérben elmondott imafolyam, vagy szabad, akár dalban énekelt fohász, Jézus Krisztus befogadása a tét. A Lélek templomává válunk, ha szívből jön a hála és a dicsőítés.

Kívánságainknak általában se szeri se száma. Sokan hitüket teszik függővé kérésük teljesítésétől. Bárhogy is történjék, Mennyei Atyánk tudja, mire van szükségünk. A hálálkodás persze nem az erősségünk, a dicsőítésig el sem jutunk, talán mert könnyebb elhinni a költő szavait: *„Neked nincs szükséged a mi csudálásunkra, meg zsolnárolásunkra”, pedig Szent Ágoston tanácsát megfogadva hamarabb eljutunk az igazsághoz: „Isten szomjazik arra, hogy mi szomjazzuk Őt.”* Egyetlen ég felé küldött röpima, néma sóhaj, őszinte leborulás elég ahhoz, hogy elkezdődjön egy igazi párbeszéd. Legyen nekünk a mi imáink szerint mindenkor. Ámen

Schultheis Éva

Kép forrás: www.pxhere.com

Aranyosi Ervin: Elszáll a szó

Ha imádkozol, magadban beszélsz,
saját lelkedben Istenedhez érsz.

Hidd el, a válasz, majd tőle érkezik,
– e kapcsolat örökké létezik.

Ha jó szíved másoknak adni kész,
szeretettel sok szép érzést cserélsz,
nem idegennek, saját magadnak adsz,
Isten szép útján, a fény felé haladsz.

Mind az mit adsz, hálává alakul,
áldásként egyszer fejedre visszahull.
Mind, amit elvetsz, egyszer learatod,
elkerül tőled, de sosem marad ott.

Ha jót teszel, fejedre visszaszáll,
ám ugyanúgy a rossz is megtalál,
s te döntöd el, hogy jövőd hogy legyen,
boldoggá válsz, vagy ülsz a gondhegyen?

Tárd ki szíved, szeretve jobb neked,
jobb ha éled, és sorsod élvezed.

Bárkinek adsz, azt magadnak adod,
mert egy napon mindezt visszkapod.

Ha bajban vagy, mormolj el egy imát!
Segít majd rajtad – hidd el – aki lát!

Ki átkísér az egész életen,
s ha veled van, oszlik a félelem.

De ott van veled mindig, benned él,
s ha nem figyelsz rá, akkor is kísér.
És mindenki benn ott él, legbelül,
hát nem maradhatsz sosem egyedül.

Mert mindannyian testvérek vagyunk
egymás lelkében nyomokat hagyunk.
Keresett utunk az élő szeretet,
mely a világban a fény felé vezet.

Hát imádkozz és magadban beszélj,
a lelkedben a teremtődhöz érz, s mindegy,
hogy kérsz, vagy hálát mondsz neki,
mert benned él, s a lelked ismeri.

Ha lélekedben is egygyé válsz velem,
a napjaid jóval rakod tele.

A saját fényed szórod szertesztét,
és meghallod a szeretet nesztét.

Elszáll a szó, és vissza is talál,
nincsen gonosz, nincsen bűn, nincs halál!
Mi létezőnk, s bennünk az Istenünk,
s ha szeretünk, hát boldogok leszünk

A HÓNAP SZENTJE SZENT OSZKÁR

Kép forrás: https://artsandculture.google.com/entity/szent-oszk%C3%A1r/m0_86?hl=hu

A franciaországi Amiens mellett született Oszkár 801-ben. Isten rendelése úgy hozta, hogy Észak Apostola lett belőle. Szerzetestársa, Rimbert írta meg Oszkár élettörténetét. Oláh Mihály fordításában olvasok szentünk látomásairól, amelyek egyébként híressé is tették.

Apja Corbie kolostorába adta taníttatni a bencés szerzetesekhez. Egy nap meglátta gyönyörű hölgyként Szűz Anyánkat és a kíséretében, az öt éves korában elvesztett édesanyját. Szeretett volna hozzá szaladni, de nem engedték neki! Helyette útmutatást kapott, hogyan kell élnie ahhoz, hogy újra találkozhasson velük. Ez a nap fordulatot hozott a 6 éves Oszkár életébe. A tanulás, a szorgalom, az ima, a lemondások hatották át napjait. Évekkel későbbi, pünkösdi látomásában meghalt. Keresztelő Szent János és Szent Péter elvezették a sötétségtől

félelmetes tisztítóhelyre, majd a Mennysországba. Oszkárnak a vértanúság koronáját ígérte jutalmul Isten. Abban a korban minden esélye meg is volt rá.

A Skandináv-félszigeten élő népek előtt szinte ismeretlen volt az egyistenhit. A vikingek betörései, fosztogatásai, rabszolgaejtő hadműveletei keserítették meg a kor emberének életét. A dán trón várományosa, Harald felvette a kereszténységet és püspököket, szerzeteseket kért Jámbor Lajos, frank császártól országába a katolikus hit alapjainak lerakásához. Az akkor Korvey-ban szerzetestanárként és prédikátorként tevékenykedő Oszkár 25 évesen indult először északra.

Cselekedeteit, döntéseit mindig megelőzte, egy, az Istennel folytatott párbeszéd. A Hamburgban 832-ben létrehozott missziós központ püspökévé szentelték. IV. Gergely pápától érseki címet kapott, valamint a skandináv térség misszionálásának felelősségét. 845-ben a vikingek megsemmisítették a hamburgi püspökséget. Brémába menekült.

Oszkár püspök a keresztység szentségével sokaknak a csodás gyógyulás kegyelmét is meghozta. Az első templomépítések dán és svéd területen az ő nevéhez társíthatók. Több hónapig tartó kízó vérhas betegségében sem lankadt Isten országának építésében.

864. február 3-án halt meg Brémában. 1969-ben Szent VI. Pál pápa emelte a szentek, az egyháztanítók sorába.

ZARÁNDOKHELYEINK

ESZÉK - Ferences temploma és kolostora

Eszék (horvátul Osijek) Horvátország negyedik legnagyobb városa és Szlavónia (a Dráva és a Száva közötti terület keleti része) fővárosa.

Eszék gazdag múlttal rendelkezik. Már a legősibb idők óta lakott területként ismert. Az évszázadok folyamán éltek itt kelták, akiket majd a rómaiak váltottak, aztán a rómaiakat az avarok. A középkorban pedig, mint oly sok más helyen, itt is 160 évre sátrat vert a török. Eszéket csak 1687-ben, Szent Mihály napján foglalták vissza a császári seregek. A török kiűzéséről az eszékiek máig megemlékeznek: péntekenként 11 órakor megkondulnak a harangok. A felszabadított városban az osztrák császár elrendelte a török jelenlét emlékeinek lerombolását és ebben az időben német ajkú lakosságot telepített a városba, mely egészen 1945-ig a lakosság többségét alkotta.

A városban nemcsak különböző nemzetiségek, de különböző szerzetesrendek is otthonra leltek. Ezeknek köszönhetően virágzott a lelki élet és a művelődés is. Jezsuiták a kolostorukban a középiskolai oktatást biztosították, míg a ferencesek a felsőoktatásnak (teológia és filozófia) szenteltek külön figyelmet. A ferences kolostorban 1735-től Szlavónia első nyomdája is működött. A kolostor később laktanyává alakult. Ami a ferenceseket illeti, 1709 és 1729 között építették a Szent Kereszt Felmagasztalása tiszteletére szentelt barokk templomot. A templom éke a főoltáron látható Szűz Mária szobor. Ez a fából faragott szobor, a legenda szerint, még Szent István király korából származik és elég kalandos utat tett meg amíg Eszékre került. Az Eszéki Istenanya eredetileg a Baranya megyei Máriagyúdon "lakott", ahonnan a Rákóczi-szabadságharc idején el kellett menekíteni. Abban az időben különböző támadások érték

a szobrot, de ez csodával határos módon sértetlen maradt. A siklói ferences rendházfőnök a szobrot ekkor Gyúdról Eszékre szállíttatta. A kegyszobor máig is itt látható annak ellenére, hogy a Szatmári-béke után a gyúdiek visszakövetelték. A követelésük jogos volt, ám sikertelen. Az eszékiek nem szándékoztak megválni a szobortól. A gyúdiek ebbe persze nem nyugodtak bele és panaszukkal a római egyházi törvényszékhez fordultak. Nem jártak sikerrel. A gyúdieket 1713-ban Nesselrode Ferenc Vilmos pécsi megyéspüspök vigasztalta meg, mikor is új szobrot adományozott nekik. Ez ma is a Máriagyúdi kegytemplom főoltáran látható.

Zárszó helyett csupán ennyi - aki Eszékre látogat, amennyire csak ideje/ereje engedi, látogassa meg a Szűzanyát. Megéri!

Zárszó helyett csupán ennyi - aki Eszékre látogat, amennyire csak ideje/ereje engedi, látogassa meg a Szűzanyát. Megéri!

Kép forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Esz%C3%A9k#/media/F%C3%A1jl:St._Michael's_Church,_Osijek.jpg

Létra Istenhez

Távoli idők tűnnek fel emlékezetemben. Magam előtt látom nagymamám ráncos kezeit, amint egymáshoz illeszti, s mormolni kezdi csendben az imát. Ezek a kezek, amelyekkel annyit dolgozott és simogatott, most engedelmesen simulnak egymásba, s kezdetét veszi a mindennapos szertartás. Komoly, mély pillanatok ezek, amikor megszűnni látszik a külvilág.

Imádkozni mindenki tudna! Legyen az a rendszeres napi ima, egy röpké fohász vagy egy hosszabban tartó, mély és mélyreható elmélkedés. Imáink száma mondhatni végtelen, hiszen a nap bármely szakában elhagyhatja egy sóhaj ajkunkat hálát adva, kérve az Úr kegyelmét, közbenjárását, Őt dicsőítve.

Az ima, mint egy létra, összeköti az embert az Istennel. Áhítatos lelkiállapotban megnyílik a szívünk, kitárjuk az Úr elé, letesszük elé örömeinket, s bánatainkat. Mily nagy megnyugvás, hogy napunk kezdetén az ő tenyerébe helyezzük magunkat, s ha az este beköszönt, hálát adva zárjuk a napot. És Ő, ha figyelünk, mindig válaszol. Az ima egy állandó kapcsolat!

Fotó: Székely Enikő

S az ima ereje? Erről sokan tudnának mesélni. Az édesanya, aki gyermeke betegyánál imádkozik a gyógyulásáért – és meghallgatást talál. A reményvesztett, csalódott ember, akinek egyetlen kapaszkodója az ima maradt – és Isten megsegíti. Az ima hatására csodát tapasztaló imádkozó. A hitevesztett, aki mégis Istent emlegeti... A vándor, aki földi életútját járja – és Isten jelenlétét megtapasztalja. Mind-mind arról tanúskodik, hogy az ima hegyeket mozgat!

Az imával felvértezzük magunkat a mindennapokban. Közbenjárását kérhetjük Szűz Máriának, a szenteknek, apostoloknak és vértanúknak, akik Istenhez közelebb álltak, s imáink meghallgatásra találnak. Világszerte őriznek templomaink imák meghallgatását köszönő táblákat, mintegy tanúbizonyságot téve a csodáról. Elég csak a csíksomlyói templomra gondolni...

S amikor már csak alig pislákol bennünk az élet, hangtalanul imádkozzuk a Miatyánkot, vagy a gyermekkorunkból ismert imákat, átadva magunkat teljesen az Úrnak.

Naponta együtt imádkozunk a lányunkkal, összetesszük kezünk, az ő sima bőrét, kezeit látva akaratlanul is eszembe jut nagymamám ráncos keze. Az évek gyorsan telnek, de az ima, az imádság ereje állandó. Talán majd a lányom is így fog egyszer imádkozni az ő gyermekeivel...

KÖZLEMÉNYEK – RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Pénteki napokon 18.00 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd *szentmise*. A híveket február 5-én, 12-én, 19-én és 26-án várjuk. Február 19-én és 26-án a *szentmise* előtt *keresztutat* imádkozunk.

*

Február 5-én a *szentmise* után *imakör*, **február 19-én** *Bibliakör*. Számítunk rátok!

*

Február 7-én *gyermek-mise* az *alttemplomban* a jelen előírásokat megtartva.

Ulmi programjaink

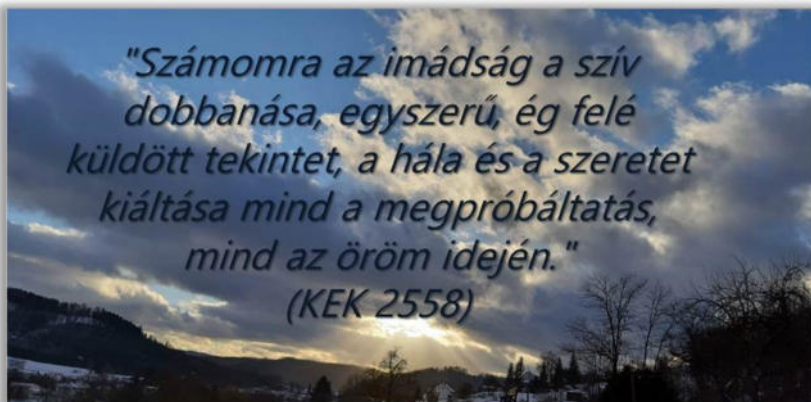
Csütörtöki napokon, azaz február 4-én, 11-én, 18-án és 25-én 18.00 órakor **Ulmi délután**. Február 4-én és 18-én *szentmise* is lesz, keretében Beszélgetések a Katekizmusról. Február 18-án és 25-én *keresztutat* imádkozunk.

Weingarteni programjaink

Szerdai napokon, azaz február 3-án, 10-én, 17-én és 26-án 18.00 órakor, **Weingarteni délután** a 14 Nothelfer Kapelle-ben. **Február 3-án és 17-én** *szentmise* is lesz. Február 17-én és 24-én *keresztutat* imádkozunk.

*

Február 17-én kezdetét veszi a **nagyböjti időszak**, előkészületi idő Húsvét ünnepére. Hamvazószerda – szigorú böjti nap! Nagyböjt pénteki napjain kötelező a hústól való megtartóztatás.

Fotó: Tóth Márta

A katonai szolgálat ideje alatt pedig imaéletem egyik legszebb szakaszához érkeztem. Volt egy kis, zsebben hordozható, újszövetségi Szentírásom, amelyet most is büszkén őrzök. Állandó útítársam volt az őrszolgálatok ideje alatt. Különösen az éjszakai őrszolgálatok voltak élményszerűek, mert ilyenkor nagyon sok időm volt imádkozni. Ma is jó visszaemlékezni erre az időre...

Nem is olyan régen, egyik hétfői nap késő délutánján, miközben nagy hó volt itt a lakónegyedben, nyakamba vettem a városrészt. Hosszú sétára indultam. Betértem egy-két üzletbe is, maszkot viseltem, szemüvegem párasodott. Szemüvegemet kabátom villámzárjára fűztem, ugyanúgy, mint máskor. Másfél óra után érkeztem haza, s éppen beléptem a lépcsőházba, maszkot le, szemüveget fel... No de hol a szemüveg? Nincs, elszórtam valahol az úton. Néhány perc van már csak este nyolc óráig. Merre induljak, van egyáltalán értelme keresni, a közeli erdőn keresztül is vezetett utam, megannyi kérdés és kétely. S ekkor édesanyám jutott eszembe, aki ilyenkor mindig Szent Ritát, a lehetetlen kérések teljesítőjének szentjét hívta segítségül. Visszafordultam, Szent Ritához fohászkodtam, s rövid keresést követően a hóban megtaláltam szemüvegemet. Nagyon boldog voltam!

Kívánom, hogy te is sokszor tapasztald meg imádságod erejét. Szükség van rá!

Tibor atya

S Z E N T M I S É I N K

Balingen	február 6.	szombat	16.00 óra
Schwäbisch Gmünd	február 7.	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	február 7.	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	február 13.	szombat	16.30 óra
Weingarten (Marienkirche)	február 14.	vasárnap	11.00 óra
Ulm	február 14.	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim	február 20.	szombat	15.30 óra
Ludwigsburg	február 21.	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	február 21.	vasárnap	12.00 óra
Eislingen	február 21.	vasárnap	15.00 óra
Reutlingen	február 27.	szombat	16.30 óra
Böblingen	február 28.	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	február 28.	vasárnap	15.30 óra